

RAPPORT FRA PROGRAMSENSOR – MASTERPROGRAM I HELSEFAG, 2014

v/Torunn Hamran, programsensor ved Det medisinsk-odontologiske fakultet, masterprogram i helsefag, Universitetet i Bergen. Oppnevnt for perioden 1.1.2011 - 31.12.2014, og tidligere oppnevnt for perioden 2007-2010.

”Handbok for kvalitetssikring av universitetsstudia”, Universitetet i Bergen, rev. utgave mai 2013, er lagt til grunn for arbeidet som programsensor. I følge dette dokumentet skal programsensor levere ”ein skriftleg rapport om studieprogrammet gå grunnlag av det mandatet fakultetet har gitt”.

I henholdt til ”Retningslinjer for programsensor”, pkt. 2 skal programsensor sine vurderinger spesielt omfatte synspunkter på:

- I. Pensum, studieopplegg og undervisning
- II. Vurderingsordningane som vert nytta i studieprogrammet, jf. § 3-9 i universitets- og høgskolelova
- III. I kva grad programsensor har delteke i drøftingar av studieprogrammet i perioden
- IV Ev. særlege tilhøve ved gjennomføringa av studieprogrammet i perioden
- V. Rolla og oppgåvene som programsensor

I ”Retningslinjer for programsensor”, pkt 3, heter det dessuten at programsensor minst en gang i funksjonsperioden bør møte tilsatte og studenter for en samtale om kvalitetsutvikling av studieprogrammet. Det heter det yidere at “Fakultetet kan definere programsensor sine oppgåver nærare”. I avtale mellom programsensor og Det medisinsk-odontologiske fakultet (Programsensoravtale 1.1.2011-31.12.2014) er møter mellom programsensor og fagmiljøet presisert til: *“Møte i fagmiljøet (ev programutvalget) minimum en gang årlig for å drøfte løpende saker og mer overordnede spørsmål.”* I tillegg heter det at programsensor skal vurdere *“ standarden på studiet sammenliknet med tilsvarende studier nasjonalt og internasjonalt”*.

Jeg ble oppnevnt som programsensor for masterprogram i helsefag for perioden 2007-2010 og på nytt for perioden 2011-2014. I programsensors rapport for 2010, foretok jeg en

oppsummering av hele perioden. I mitt avsluttende møte med Programutvalget (PU), 8.12.2014, ga jeg en muntlig oppsummering av hovedtrekkene i programsensor oppgaver for siste periode. Etter ønske fra PU vil denne rapporten inneholde en tilsvarende oppsummering.

Spesiell oppfølging i programperioden

En prioritert oppgave i denne perioden var å følge opp mine tidligere merknader om RAB-fagene, og å ta en ny gjennomgang av studietilbudene ved Seksjon for sykepleievitenskap. Jeg ønsket også å ha en spesiell oppmerksomhet rettet mot eksamensordningene ved de ulike emnene generelt og de emnene med intern sensur spesielt. Seksjon for sykepleievitenskap arrangerte på oppfordring fra programsensor et felles møte med alle ansatte og programsensor, for å gjennomgå hele fagtilbudet i denne studieretningen. Bakgrunnen for mitt ønske om å møte fagmiljøet, var tiden som var gått siden forrige møte og de omfattende endringene som var gjort i mellomtiden. Jeg har videre deltatt på seminar om læringsutbytte ved masterprogrammet og jeg har fulgt opp arbeidet med RAB-fagene i henhold til tidligere merknader.

Seminar om læringsutbytte i 2011 var felles for alle studieretningene. Til seminaret var det levert inn eksempler på beskrivelse av mål, innhold og læringsutbytte for enkeltemner i alle studieretningene (fem). Hensikten med seminaret var å få en felles oppfatning av hvilke krav som stilles i kvalifikasjonsrammeverket og hvordan de ulike nivåene, dvs program-, studieretnings- og emnenivå skal beskrives

I 2012 deltok jeg også på fellesfagseminar på Solstrand vedr revisjon av fellesdel, oppfølging av eksamensordninger og veiledning på tvers av forskergrupper.

Jeg hadde i forkant av seminaret bedt om gjennomgang av eksamensordningene, spesielt der det ble brukt intern sensor (jfr Handbok for kvalitetssikring). Det viste seg å være uklarheter i oppfatning og bruk av betegnelsen intern sensor (versus eksaminator), noe som medførte at eksamensordningene i enkelte tilfelle fremsto som mangelfulle. Ved utgangen av 2013 var alle emnene med intern sensor gjennomgått, og funnet tilfredsstillende. Det er ikke gjort en tilsvarende gjennomgang av eventuelle nye emner eller av endringer som er gjort i 2014.

I 2013 deltok jeg i diskusjoner om pågående programevaluering av masterprogrammene i fysioterapivitenskap, sykepleievitenskap og RAB-fag, og i felles fagseminar for Programutvalget ved master i helsefag.

RAB-fagene har krevd spesiell oppfølging i hele perioden. I 2010 ble det oppnevnt en komite for å vurdere og å påse at RAB-fagene ved Høgskolen i Bergen kunne godkjennes på masternivå etter NOKUTs kriterier og dernest kunne inngå i en mastergrad ved UiB. I mai 2012 ble Rapport fra komité for vurdering av videreutdanninger i radiografi og bioingeniørfag ved Høgskolen i Bergen, levert fakultetet. Det er svært tilfredsstillende å se at det ble tatt opp fire studenter i radiografi høsten 2014, at det har vært nedsatt en arbeidsgruppe til å arbeide med studieretningen i radiografi, og at det til mitt siste møte i PU, 7.12.14 forelå et "Forslag til organisering og gjennomføring av masterprogram i helsefag – studieretning i radiografi".

Generelt

I Programsensoravtale mellom programsensor og Det medisinsk-odontologiske fakultet heter det at programsensor skal: «*Vurdere standarden på studiet sammenliknet med tilsvarende studier nasjonalt og internasjonalt.*» Jeg har ved siden av å være programsensor akkreditert flere master- og phd-program på oppdrag for NOKUT. Jeg regner gjeldende lovverk, forskrifter og retningslinjer til å være på høyden internasjonalt. Jeg har i mitt arbeid som programsensor forholdt meg til eksisterende nasjonalt lovverk, nasjonale forskrifter og retningslinjer, og masterprogrammet i helsefag er vurdert i henhold til det.

Programsensor har frem til 2014 blitt holdt løpende orientert om møteplaner, fått referater fra alle møtene i Programutvalget og blitt invitert til å delta på møter av særlig betydning for å kunne ivareta funksjonen som programsensor. I 2014 falt programleder tidvis ut av systemet, noe som medførte manglende informasjon om aktivitetene ved masterprogrammet i helsefag. Dette er rettet opp og betydningen av kontakt mellom fagmiljøet og programsensor, og fagmiljøets ansvar i denne forbindelse, ble tatt opp i møte med PU 7.12.2014. Sammenlagt vil jeg presisere at kontakten med fagmiljøet, programutvalget og programutvalgets ledere, har vært meget god i min(e) periode(r) som programsensor. Jeg takker alle for godt samarbeid gjennom to perioder som programsensor.

Tromsø, 22. desember 2014

Torunn Hamran

professor

